

25è aniversari de les Delegacions Solidàries

Fermín I. Rodrigo Lázaro i Llum Mascaray Olivera

Entrepobles, en els seus 30 anys de vida, ha fet feina conjunta amb molts col·lectius germans. En aquest article ens referirem al camí recorregut amb el sindicat USTEC-STES (IAC) des de l'esdeveniment conegut a Guatemala i arreu com a "Primera visita por tierra a las Comunidades de Población en Resistencia (CPR) de la Sierra y del Ixcán"

Vint-i-cinc són els anys que han transcorregut des d'aquell 20 de febrer de 1993 en què, gràcies a l'associació de solidaritat internacional Entrepobles, la Unió Sindical de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament de Catalunya va agermanar-se a Guatemala amb l'Associació de mestres de l'Ixcán (AMI).

En efecte, 410 persones d'arreu del món vam participar a la «Primera visita por tierra a las Comunidades de Población en Resistencia (CPR) de la Sierra y del Ixcán». Entrepobles va organitzar-ne la delegació catalana. A la seva crida a formar part d'aquesta comissió de verificació de la població civil que vivia la repressió de l'exèrcit de Guatemala, van respondre diferents entitats, una d'elles va ser USTEC-CATAC. Actualment, USTEC-STES (IAC).

Els compromisos de l'agermanament:

1. Pressionar a tota instància pel reconeixement com a població civil per a les persones de les CPR, i per la desmilitarització del seu terreny d'habitatge i de «los trabajaderos». Pressionar, doncs, per la seva llibertat de locomoció, de comerç i d'altres intercanvis, de relació amb familiars i de vida en Pau i Justícia, en definitiva.
2. Denunciar i difondre la situació en què es troben les CPR, sobretot quant als aspectes més indignants, com ara les persones que

moren per falta d'assistència mèdica, o les condicions en què han de fugir de l'exèrcit o salvar-se dels seus bombardeigs.

3. Proporcionar ensenyants que romanguin a les CPR el màxim de temps que puguin, per a protecció, acompanyament i augment de la formació de les i els docents de l'AMI.
4. Fer campanyes de suport per aconseguir també material escolar, que les escoles de les CPR tant necessiten.

Des de llavors, ens hi dediquem i un petit equip d'aquests dos col·lectius –Entrepobles i USTEC– col·labora en la preparació de gent que viurà a l'altre continent **la realitat comunitària i la història passada i present de resistència com a pobles**. Cal destacar dues qüestions:

- l'agraïment a tot allò après anteriorment a països com ara El Salvador, i l'agraïment als mètodes formatius heretats d'organitzacions com ara les Brigades Internacionals de Pau, i
- el fet que, en algunes edicions, hem compartit aquesta formació amb altres col·lectius de solidaritat internacional (amb Colòmbia, Equador, Nicaragua, Paraguai, Perú...).

Aniversari! La celebració es va fer a un barri i a una escola pública que funcionen una mica com les CPR: no hi ha indiferència davant les injustícies i... sí hi ha dignitat i resistència.

Ens vem retrobar i abraçar persones que hi vem participar en un moment o un altre d'aquest darrer quart de segle. Recordarem el sentit maia del dia, prèviament a invocar les persones que ja són entre nosaltres...

Cada grup de cada any va consensuar la imatge més representativa de la seva Delegació.

Després de la intervenció de Ma. Gabriela Serra Frediani, principal organitzadora de la Delegació catalana que participaria en la *Primera visita per terra*, vem visionar a la pantalla els missatges enviats des de Primavera del Ixcán i els que ens van arribar de les CPR de la Serra...

Comptarem amb literatura en viu sobre la resistència civil guatemalenc. Tampoc van faltar l'humor professional com la música.

Vem sopar "frijolitos", vem ballar marimba i actualitzar compromisos.

Celebrar aquesta amistat que ha perviscut durant més de 25 anys significa per nosaltres mantenir encesa la flama per continuar amb les tasques i les relacions solidàries.

Des del continent germà ens arriben les seves veus: "Ara mateix ens fan la guerra per altres mitjans. Ens envolta el setge dels megaprojectes. Incompleixen els acords de pau (el nostre rescaba-

lament mai arriba ...). Actualment, estem lluitant per la memòria, la justícia, la veritat i la reparació. Durant el conflicte armat intern, van esborrar les nostres llars, van massacrar als nostres éssers estimats, som supervivents del genocidi. I els plans dels governs actuals segueixen a favor dels militars i de les grans transnacionals que saquegen el nostre territori. Les comunitats CPR del sud estan afectades pels monocultius (la crema de la canya de sucre ataca la salut). En les comunitats del nord es viuen les amenaces de les grans empreses hidroelèctriques. Seguim en solidaritat amb els que pateixen la criminalització i la judicialització. Estem creant aliances contra la negació del que va passar i en favor de la defensa del territori. Denunciem els 19 assassinats a defensors i defensors. Estem realitzant una consulta per recollir les demandes actuals, i en el mes de març de 2019 esperem unes mil persones a Santa Clara. Us esperem també a vosaltres, els que ens van acompanyar i van ser portaveu internacional de la nostra existència i de la denúncia que els nostres drets humans estaven sent cruelment violentats".

Perquè continuem rebent la petició d'anar-hi:

Llarga vida a les Delegacions Solidàries! 🇵🇷

